

Tovenarij past ons allemaal... NIET!!!

Hij heeft liever dat u naar Hem luistert, dan dat u Hem het vet van de rammen offert.
Want opstandigheid is net zo erg als tovenarij en
koppigheid is net zo erg als aanbidden van afgodsbeelden.
Omdat u het woord van de Here in de wind hebt geslagen,
heeft Hij het koningschap van u afgenomen”.

1Sam15:22b-23

Saul had een duidelijke opdracht gehad en is ongehoorzaam geweest. Toen dit door Samuel ontdekt werd heeft Samuel met Saul daar over gesproken. Wat Saul zijn excuus was, was een gedeeltelijke leugen en hij probeerde zijn handelswijze op een **slinkse manier goed te praten**. En nog wel ten gunste van God!!! God zou, volgens Saul, hem toch echt dankbaar moeten zijn.

Goedpraten, recht praten wat krom is, je gelijk proberen te halen. Ik wil niet spreken over de wereld, want deze praktijken zijn in de wereld normaal. Toch hebben wij christenen in de christelijke wereld daar ook mee te maken en ik moet zeggen dat wij er vaak schuldig aan zijn, maar het niet zo bedoelen. Enkele voorbeelden;

“Zo, weer een sigaretje?” (je vergiftig jezelf nog eens, en dat is zonde) Schuld aanpraten!!
“Ben je weer ziek geweest?” (dat zit niet goed, hij heeft teveel zonden gedaan) Een last opleggen!!
“Waar was jij zondag weer?” (zeker weer naar die andere kerk geweest) Verantwoording afleggen!!
Geen deelname aan het avondmaal, je voelt je opgelaten, “wat zou hij/zij hebben?” Achterdocht!!

We kunnen nog wel even door gaan en we hebben ook nog wel wat aanvullingen. **Het moet wel duidelijk zijn wat we aan het doen zijn.** We doen iets met mede christenen zonder dat we er recht vooruit komen, zonder dat we ze fysiek aanraken. En zo laten we iets achter bij de ander waar hij helemaal niet blij mee is. Daarbij komt nog dat, als de ander boos wordt, we er altijd nog onderuit kunnen door te zeggen dat je dat zo niet bedoeld hebt en dat je eigenlijk wilde helpen. De ander moest eigenlijk blij zijn! Toch is die ander niet blij en we hebben hem/haar aangemoedigd het verkeerde te denken of te doen. Hij/zij komt niet meer naar de samenkomsten of ontloopt menigeen en heeft geen deelname meer aan de samenhang onder de christenen. Wij hebben geheerst over die ander. We hebben een wig geslagen in het lichaam van Christus. We doen ons er vaak vanaf door te zeggen, “nou dan moet hij/zij maar.....”

Als er iemand gekwetst is door dit soort praktijken dan is er tenminste een ding van hem te zeggen; Hij hield van de gemeente. Want:

Je wordt het makkelijkst vernederd of gekwetst door iemand waarvan je houdt.

Laten we leren door elkaar in de **liefde terecht te wijzen**. Als wij het vermoeden hebben dat, wat wij proberen te zeggen, niet in goede aarde zou vallen, **doe het dan niet!!!** Toon mededeelzaamheid door kort te zeggen, “ik hou van je”, dat mag. God had de wereld lief door zijn eniggeboren Zoon te zenden. Dat was genoeg voor alle zonden van de wereld. Ieder mag komen en zijn zonden belijden, en dan, dan ziet God ze niet meer. Hij kan ze zich niet meer herinneren.

Jes.1:18 en 1Joh.1:9